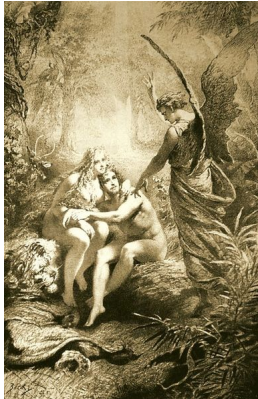

Ngày x&#a ngày x&#a, đã lâu l&#m r&#i, có m&#t ngôi làng c&#a b&# t&#c Adam s&#ng trong m&#t thung lũng.

T&#t c&# m&#i ng&#i trong b&# t&#c đ&#u l&#y tên c&#a b&# t&#c đ&# đ&#t tr&#c tên c&#a mình nh&# m&#t s&# tôn vinh, Adam1, Adam2, và c&# th&# tăng đ&#n lên...

M&#t ngày n&#, từ tr&#ng c&#a làng, Adam1, b&#ng n&#y ra ý đ&#nh mình s&# làm m&#t chuy&#n phiêu l&#u. Anh ta đem theo t&#t c&# nh&#ng th&# c&#n thi&#t, trao quy&#n từ tr&#ng cho ng&#i b&#n thân nh&#t c&#a mình là Adam2 r&#i lên đ&#ng.

Chuy&#n phiêu l&#u nào cũng đ&#n lúc k&#t thúc, và Adam1 gi&# đây đang trên con đ&#ng tr&# v&# ngôi làng yêu quý c&#a mình. G&#n v&# đ&#n làng, Adam1 ch&# còn ph&#i đi qua m&#t con đ&#ng nh&# xuyên qua núi.

B&#ng nhiên, m&#t con quái v&#t kh&#ng khi&#p nh&#y ra ngay tr&#c m&#t anh, nói v&#i Adam1 r&#ng nó s&# gi&#t ch&#t anh n&#u không tr&# l&#i đ&#c câu đ&# c&#a nó.

Nó nói r&#ng đây là m&#t câu đ&# vô cùng khó, hàng trăm hàng ngàn năm nay, nh&#ng b&# óc siêu vi&#t nh&#t c&#a loài ng&#i cũng không tài nào có câu tr&# l&#i đúng, vì th&# nó s&# cho Adam1 th&#i gian m&#t năm đ&# tìm ra câu tr&# l&#i. Quá th&#i h&#n đó nó s&# tìm đ&#n đ&# gi&#t ch&#t Adam1 (đ&#ng nhiên là nó s&# làm đ&#c - quái v&#t mà) và ti&#n th&# tiêu di&#t luôn c&# làng c&#a anh ta.

Và câu hỏi đó là: “Ph&# n&# th&# t s&# mu&# n gì?”.

Đây qu&# là m&# t câu hỏi quá s&# c khó đ&# i v&# i Adam1, nh&# ng không còn cách nào khác, anh đành chấp thu&# n.

Tr&# v&# , Adam1 hỏi t&# t c&# m&# i ng&# i trong làng, nh&# ng không ai đ&# a ra đ&# c câu tr&# i hoàn hảo. Adam1 cũng m&# i t&# t c&# các nhà thông thái c&# a b&# t&# c Adam đ&# n đ&# hỏi, các nhà thông thái tranh cãi v&# i nhau r&# t lâu, r&# t lâu mà v&# n không tìm ra đ&# c câu tr&# i. Cu&# i cùng họ khuyên Adam1 nên đ&# n hỏi m&# phù thu&# già s&# ng g&# n đó, tuy nhiên cái giá phải trả cho m&# th&# ng là r&# t đ&# t...

Nh&# ng ngày cu&# i cùng c&# a th&# i họ n&# m&# t năm cũng đã t&# i g&# n. Adam1 không còn cách nào khác là đ&# n xin ý kiến c&# a m&# phù thu&# . Cô ta đ&# ng ý s&# đ&# a câu tr&# i nh&# ng v&# i m&# t đi&# u kiện. Đó là cô ta mu&# n lấy Adam2, v&# từ tr&# ng r&# t đ&# p trai, phong đ&# và m&# nh m&# c&# a b&# t&# c Adam, b&# n thân nh&# t c&# a Adam1.

Adam1 th&# t kinh và nghĩ, nhìn m&# phù thu&# mà xem, m&# v&# a c&# c kì x&# u xí l&# i vô cùng đ&# c ác. Adam1 ch&# a t&# ng bao giờ th&# y m&# t ai đáng s&# nh&# m&# ta. Không, Adam1 s&# không đ&# b&# n thân c&# a mình phải chấp u thi&# t thời đ&# n nh&# v&# y. Adam1 c&# thuyết ph&# c m&# ta nh&# ng không, m&# không chấp nh&# n ai khác ngoài Adam2.

Khi bi&# t chuy&# n, Adam2 đã nói v&# i Adam1 rằng s&# hi sinh đó c&# a chàng làm sao có thể so sánh đ&# c v&# i s&# s&# ng c&# a Adam1 và s&# t&# n t&# i c&# a ngôi làng yêu quý. Và Adam2 quy&# t đ&# nh hy sinh.

Cu&# c hôn nhân đ&# c chấp thu&# n và Adam1 cũng nh&# n đ&# c câu tr&# i. Đi&# u phải trả s&# mu&# n đó là: “Có thể quy&# t đ&# nh lấy cu&# c s&# ng c&# a mình”.

Ngay lập t&# t c&# m&# i ng&# i đ&# u nh&# n ra rằng m&# ta v&# a th&# t ra m&# t chân lý. Adam1 c&# a họ nh&# t đ&# nh s&# đ&# c c&# u. Qu&# th&# t con quái vật khủng khiếp đã r&# t hải lòng v&# i câu tr&# i và giờ thì thoát cho Adam1 khỏi cái án t&# hình kia.

Sau đó t&#t nhiên là đám c&#i c&#a m&# phù th&#y và Adam2. T&#ng ch&#ng nh&# không có gì có th&# khi&#n Adam1 h&#i h&#n và đau kh&# h&#n n&#a vì đã đ&# cho b&#n mình ph&#i hy sinh nh&# v&#y. Tuy nhiên chàng từ tr&#ng Adam2 c&#a chúng ta v&#n c&# x&# h&#t s&#c ch&#ng m&#c và l&#ch s&#..

Đêm tân hôn, Adam2 thu h&#t can đ&#m b&#c vào đ&#ng phòng. Nh&#ng, gì th&# này? Trong phòng không ph&#i là m&# phù th&#y già nua x&#u xí mà là m&#t cô gái vô cùng xinh đ&#p đ&#i chàng t&# bao gi&#.

Nh&#n th&#y s&#ng&#c nhiên trên nét m&#t chàng, m&# phù thu&# t&# t&#n gi&#i thích là vì chàng r&#t t&#t v&#i cô lúc cô là phù thu&# nên đ&# th&#ng cho chàng, cô s&# tr&# thành m&#t ng&#i xinh đ&#p đ&# m&#n đ&#i v&#i chàng trong m&#t n&#a th&#i gian c&#a ngày. V&#n đ&# là chàng ph&#i l&#a ch&#n hình &#nh c&#a nàng vào ban ngày và ban đêm.

Chao ôi sao mà khó th&#? Adam2 b&#t đ&#u cần nh&#c:

Ban ngày n&#u nàng là m&#t cô gái xinh đ&#p thì ta có th&# v&#nh m&#t, &#n ng&#c t&# hào cùng nàng đi kh&#p n&#i cùng anh em, nh&#ng ban đêm làm sao mà ch&#u cho n&#i?

Hay là ng&#c l&#i nh&#, c&# đ&# nàng ta x&#u xí tr&#c m&#t m&#i ng&#i đi, còn khi màn đêm buông xu&#ng ta s&# t&#n h&#ng thiên đ&#ng cùng nàng công chúa ki&#u di&#m kia?

Adam2 đã nghĩ ra câu tr&# l&#i cho mình, tr&#c khi nhìn xu&#ng d&#i, n&#u b&#n là m&#t Adam, b&#n cũng nên có câu tr&# l&#i, ai mà bi&#t đ&#c li&#u b&#n có r&#i vào tình hu&#ng này hay không?

...

Adam2 đã b&#o m&# phù thu&# h&#y "t&# quy&#t đ&#nh l&#y s&# ph&#n c&#a mình".T&#t nhiên câu tr&# l&#i này đã làm cho m&# phù thu&# đ&#i l&#t cô nàng xinh đ&#p kia hài lòng và nàng ta nói r&#ng nàng ta s&# hóa thân thành m&#t cô n&#ng xinh đ&#p su&#t đ&#i. Đó là ph&#n th&#ng cho ng&#i bi&#t tôn tr&#ng ý ki&#n c&#a ph&#n.

Adam và Eva

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Ba, 23 Tháng 11 Năm 2010 05:44

V&#y bài h&#c rút ra t&# câu chuy&#n này là gì? Nh&# Adam2 sau này v&#n nói đi nói l&#i v&#i con cháu...
V&# b&#n đ&#p hay x&#u đi&#u đó không quan tr&#ng, vì t&# sâu bên trong cô ta v&#n là m&#t m&# phù
thu&#.